

Komise v premise

Všichni se sejdeme v Centro Universum a začne to byrokratickou kárnou komisí. Ta určí, co s tebou dál. Když si to hodíš jako já, ubere ti to na celkovém hodnocení, samozřejmě. Hodit ručník do ringu se prostě nedělá.

„Tak pane, Suspensus,“ což latinsky znamená oběšený a označují se tak všichni, kteří se dobrovolně vzdali pobytu kdekoliv ve vesmíru z vlastní příčiny.

„Co nám řeknete na svou obhajobu?“

„Co vám budu vyprávět, pane Superior.“ Jak se říká zdejší byrokratické vrchnosti.

„Prostě to nešlo! Kdybyste mi aspoň dopřáli nějakou hezkou ženu a děti. Ale vy mi umřete rodiče, uděláte ze mě sirotka, sice v pětačtyřiceti, a necháte mě napospas depresím. Takže se mi udělalo veliký smutno, zabalil jsem to a vyrazil.“

„Ale vy tu nejste od toho...“

„Já vim, já vim... Měl jsem vydržet dýl, ale! Bolely mě kolena, měl jsem alergii na kde co, takže už jsem se nemohl ani pořádně najíst a...“

„Ale my jsme vám zrovna posílali na cestu vaši budoucí ženu.“

„Hele, za tu jsem se modlil jako blbec každý večer. Někdy, když byl čas, i přes den, a pořád nic. Roky!“

„Nojo, ale vy jste byl moc náročný při výběru. My už vám jich pár poslali, ale vy jste každou poslal – k vodě!“

„Já? A dyť to není pravda. Já byl tak zoufalej, že už jsem chtěl jenom jedno, aby to byla žena.“

„My ji pro vás prostě měli a už byla na cestě za vámi. Ale ten přesun trval roky.“

„Proč? To šla pěšky?“

„Ano, byla chudá.“

„Mohli jste mi říct, odkud šla, a já bych si pro ní dojel. Kybych věděl kam.“

„No nic, co s vámi? Ona tam visí a vy jste tady.“

„Šmankote, ona si to taky hodila!?“

„Ale ne, visí, jakože čeká.“

„Jo tak. A nešlo by tedy zařídít, že by jako dorazila sem a my se pak šli spolu narodit někam poblíž sebe?“

„To by si taky musela vzít život.“

„No tak ať nikde nevisí v čase, ale vopravdicky, a je to!“

„To byste jí to musel našeptat, a to vám s ohledem na nízký počet vašich kreditů výrazně nedoporučuji.“

„Já nic nikomu našeptávat nebudu. Tak se jí holt vzdám.“

„Dobře, tak co teď?“

„No, zkusil jsem si tu bídu, tak teď bych spíš zase to bohatství. Ono jako bída vážně skvělý! Opravdu jsem se toho hodně naučil. Ale teď bych pár věcí klidně pro nekřesťanský bohatství zapomněl.“

„Dobře, tady máte žádanku na nový život a můžete začít znovu všechno oběhávat.“

„Děkuji uctivě.“

Abyste rozuměli, tenhle úřad není opravdu nic jiného, než ten, co známe na Zemi. Jenže když se tady o úředníkovi řekne, že tu sedí věčnost, tak tu prostě sedí věčnost. Skoro by měli důvod bejt

otrávený, ale nejsou. Tady jsou všichni jak na drogách, těch dobřejch. Z čeho jeden nemá radost a musí se tu s tím smířit, že tady nahoře nic není. Jakože vůbec nic! Tady nejdeš po práci na pivo s kamarádama, na výprodejovej nákup s kámoškama do outletu, na výlet na Kokořín, zaplavat si po práci, prostě nic! Tady dokonce ani nespíš, nemáš tu vůbec hlad! To je asi